

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 72 0 P 078742 21 Rev
Banjaluka: 3.12.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanja Bundalo, predsjednik vijeća, Senad Tica i Gorjana Popadić, član vijeća, u pravnoj stvari tužitelja malodobnih S.M.1 i A.M., oboje iz N.T., G., koje zastupa punomoćnik R.Lj.-Đ., advokat iz G., protiv tuženog M.M. iz R., G., koga zastupa punomoćnik B.N., advokat iz B., radi izmjene odluke o izdržavanju, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 72 0 P 078742 20 Gž od 4.6.2021. godine, na sjednici održanoj 3.12.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Gradišci broj 72 0 P 078742 19 P od 5.3.2020. godine, odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim je traženo da se obaveže tuženi da na ime njihovog izdržavanja plaća mjesečno po 25 % od plate koju ostvaruje u ZP E. a.d. B. – RJ E. L., počev od dana utuženja do zaključenja glavne rasprave, pa ubuduće, tako što će sve dospjele obroke isplatiti odjednom, a dospijevajuće svakog prvog do desetog u mjesecu na ruke majke i zakonske zastupnice tužitelja, S.M.2 rođene Đ.

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 72 0 P 078742 20 Gž od 4.6.2021. godine, usvojena je žalba malodobnih tužitelja i preinačena prvostepena presuda, te suđeno tako što je obavezan tuženi da na ime izdržavanja malodobnih tužitelja plaća mjesečno za svakog od tužitelja po 20 % od plate koju ostvaruje u ZP E. a.d. B. – RJ E. L., počev od 12.8.2019. godine, kao dana utuženja, pa dok za to postoje zakonski uslovi, tako što će sve dospjele obroke isplatiti odjednom, a dospijevajuće svakog prvog do desetog u mjesecu na ruke majke i zakonske zastupnice tužitelja, S.M.2. rođene Đ.

Obavezan je tuženi da tužiteljima na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 1.266,00 KM u roku od 30 dana od dana prijema presude, dok je preko dosuđenog iznosa zahtjev odbijen.

Tuženi revizijom pobija drugostepenu odluku zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede odredaba parničnog postupka, s prijedlogom da se pobijana odluka preinači i odbije tužbeni zahtjev ili da se ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Tužitelji u odgovoru predlažu da se revizija odbaci kao nedozvoljena.

Revizija nije dozvoljena.

Predmet spora je zahtjev malodobnih tužitelja za izmjenu odluke o izdržavanju o kojoj je odlučeno presudom prvostepenog suda broj 72 0 P 025312 11 P od 29.11.2012. godine.

Odredbom člana 237. Zakona o parničnom postupku „Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13-u daljem tekstu: ZPP), propisano je da stranke mogu izjaviti reviziju protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu u roku od 30 dana od dana dostavljanja prepisa presude (stav 1.); da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, a u privrednim sporovima 50.000,00 KM (stav 2.); da u slučajevima kada revizija nije dozvoljena prema odredbi stava 2., stranke mogu podnijeti reviziju ako odluka o sporu zavisi od rješenja nekog materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a naročito u slučajevima propisanim pod tačkom 1., 2. i 3. (stav 3.), a stavom 4 je propisano šta treba da sadrži revizija izjavljena pozivom na stav 3. ovog člana.

Odredbom člana 317. stav 2. ZPP, propisano je ako se zahtjev odnosi na buduća davanja koja se ponavljaju, što je slučaj u ovoj parnici, da se vrijednost predmeta spora računa po njihovom zbiru, ali najviše do iznosa koji odgovara zbiru davanja za vrijeme od pet godina.

Tokom postupka je utvrđeno da tuženi ostvaruje mjesečnu platu čiji je prosječni iznos od 1.200,00 (za 9. i 10 mjesec 2019. godine plata iznosi 1.232,56 KM, a za novembar 1.188,11 KM).

Tužitelji su u ovom sporu formalni suparničari u smislu člana 362. stav 1. tačka 2. ZPP. Predmet spora su, naime, njihovi zahtjevi iste vrste koji se zasnivaju na bitno istovrsnom činjeničnom i pravnom osnovu. Postoji stvarna i mjesna nadležnost istog suda za svakog od tužitelja, kao i za tuženog.

Kada u tužbi ima više tužitelja, kao u ovom sporu, kod formalnog aktivnog suparničarstva, svaki od tužitelja kao suparničar je samostalna stranka u parnici. Radnje ili propuštanje nekoga od njih ne koristi, niti šteti drugim suparničarima. U odnosu na svakog od formalnih suparničara sud može posebno odlučivati. Nema pravnih smetnji da svaki od formalnih aktivnih suparničara podnese posebno tužbu protiv istog tuženog i da se vodi onoliko parničnih postupaka koliko ima tužitelja. Procesno pravni institut formalnog suparničarstva ustanovljen je prvenstveno iz razloga procesne ekonomije da bi se proveo racionalniji, brži i jeftiniji postupak.

Okolnosti, na koje je ukazano, upućuju na zaključak da se vrijednost predmeta spora, kada postoji formalno aktivno suparničarstvo u smislu člana 316. ZPP određuje prema vrijednosti svakog pojedinog zahtjeva, a ne njihovog zbira.

Kako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude za svakog od tužitelja iznosi 14.400,00 KM (240,00 KM x 60 mjeseci) i ne prelazi novčani cenzus propisan odredbom člana

237. stav 2. ZPP, revizija se iz ovog osnova ukazuje nedozvoljenom, a sve i kada bi se pobijani dio mogao (a ne može) računati zbirom potraživanja oba tužitelja on ne bi prelazio cenzus (480,00 Km x 60 mjeseci = 28.800,00 KM).

Zna to i tuženi pa se u izjavljenoj reviziji poziva na odredbu člana 237. stav 3. ZPP, ukazujući da se odlučivanje o reviziji ukazuje potrebnim radi utvrđenja ispunjenosti uslova za povećanje obaveze roditeljskog izdržavanja djece, pa se u tom pravcu poziva na odluku ovog suda broj 71 0 P 287959 20 Rev od 2.2.2021. godine u namjeri ukazivanja na izraženi stav da sud radi pravilne primjene materijalnog prava mora utvrditi materijalne mogućnosti tuženog za izdržavanje malodobnih tužilaca i, shodno tom utvrđenju, donijeti odluku zasnovanu na pravilnoj ocjeni dokaza i primjeni materijalnog prava.

Iz navedenog slijedi da definisano sporno pitanje nema pravni karakter saglasno stavu 4. navedenog člana, nisu iznijeti razlozi zbog kojih smatra da je to pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, niti se bilo čime ukazuje da nižestepeni sudovi različito sude u sličnim situacijama ili da takvih ili sličnih predmeta ima u broju koji bi opravdavao odlučivanje o nedozvoljenoj reviziji.

Iz sadržaja revizije u suštini proizilazi da tuženi nije zadovoljan načinom na koji su sudovi cijenili utvrđene činjenice u vezi sa izvedenim dokazima, što je od značaja za konkretnu parnicu i nije osnov za dozvoljavanje inače nedozvoljene revizije.

Prema tome, revizija nije sastavljena u skladu sa odredbom člana 237. stav 3. i 4. ZPP, slijedom čega nije bilo mjesta meritornom odlučivanju ni primjenom ovih zakonskih odredbi.

Iz tog razloga temeljem odredbi člana 247. stav 1. i 4. i člana 237. stav 2. i 3. ZPP, valjalo je reviziju odbaciti kao nedozvoljenu.

Predsjednikvijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić